

Een leerzame wandeling

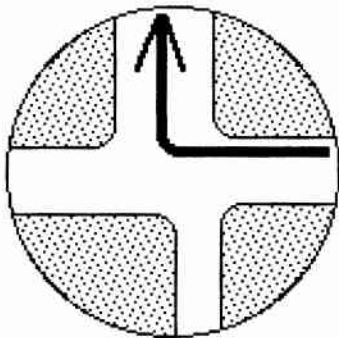
The Explorers
THE EXPLORERS

info:
03480-24794
02943-1101

Je denkt het te kunnen. Iedereen kan het. Wat is er nu zo moeilijk aan?

Iedere verkennerleiding heeft het wel eens gedaan en nooit hoor je dat het fout was. Je bent zelf ook geen nieuweling, en toch, je gaat toch twijfelen aan jezelf als je op een koude regenachtige nacht in november fout loopt tijdens een hike die je zelf uitgezet hebt!

Enige uitleg is hier wel op zijn plaats. De hike die op het programma stond was degene die in februari tijdens de sneeuwbuien ook gelopen werd, of in ieder geval gelopen had moeten worden maar door allerlei omstandigheden niet

uitgevoerd werd. Het geheel werd door de leden toch iets moeilijker bevonden dan door Theo en mij ingeschat.

Als aanloopje naar de Koshare-trail werd daarom besloten het geheel nog eens te herhalen. Zo gezegd, zo gedaan. Tentje opgezet, patatje weggewerkt en de kiddo's konden op pad. Nu herinnerde ik me dat ik me in februari gruwelijk had zitten vervelen in de auto dus ik loop mee. Nu is het zo dat je als je zo'n tocht uitgezet hebt wel weet waar het eindpunt is en waar je ongeveer langskomt, maar bij welke kruising in een bos je rechtsaf moest weet je dus echt niet meer. Dat geldt dus ook voor al die kleine details die het net het verschil uitmaken tussen de goede en de foute richting. Dan pas blijkt dat de aanwijzing die voor de een volkomen duidelijk is, voor de ander een cryptische omschrijving lijkt van het soort dat bij denksport met vier sterren wordt aangeduid.

Nog verrassender wordt het als de eigen aanwijzingen die je ongeveer op kleuter-niveau had bedacht door jezelf niet meer begrepen worden. Zonder mezelf nu in een keer volledig

de grond in te willen trappen kan ik wel stellen dat sommige onderdelen nodeloos gecompliceerd waren. Ik ga de hike dus nog een keer lopen en beide onduidelijkheden veranderen. Ondertussen moet je natuurlijk maar hopen dat paden zichzelf blijven en er geen bosbouwer op het idee komt om er weer even een pad bij te maken zoals mij die nacht duidelijk werd.

Misschien dat er dan uiteindelijk toch nog een foutloze wandeling gemaakt kan worden. Even na twaalf bereikten we het kampterrein waar mijn medeleider net de gloeiwijn wilde gaan opwarmen. Lex waren we onderweg ook al tegengekomen. Die kon het weer niet laten te bewijzen dat hij een modelscout is door een brandende auto te blussen en vervolgens de passagiers thuis af te zetten. Van de andere ploeg na een uurtje nog steeds taal nog teken. Als bezorgt leider ga je dan op pad om de jongens te troosten. Het was ondertussen behoorlijk gaan regenen en als je dan in een warme en droge auto stapt ziet de wereld er ineens een stuk treuriger uit. We troffen ze net buiten de route terwijl ze langskomende auto's aan het groeten waren. Ja, ja met een opgeheven rechterduim, de schalkjes. Ze stonden er schijnbaar nog niet zo lang anders was het ze wel duidelijk geworden dat niemand drie doornatige figuren met schoenen vol bosgrond in de auto wil hebben. Ze moeten nog veel leren.

Een maand later de Koshare-trail. Wat valt erover te zeggen? Er zat een fout in de route. Maar dat is nog geen reden om elf uur te gaan lopen en op die manier de leiding te van weerhouden de weddenschap te incasseren!

'Zomer-kamp'? London

Aan mij de eer om uit de losse verhalen die door de gehele week opgetekend zijn een lopend verslag te bouwen. Om verscheidene redenen was een minderheid niet aanwezig. Dat kwam eigenlijk wel goed uit. Acht man verdeeld over twee auto's is eigenlijk wel genoeg op zo'n reis. We gingen via Oostende naar Ramsgate. Dit is een klein beetje een omweg maar de bootkosten bleven op deze manier onder de f450,- inclusief auto's.

Op hetzelfde moment dat half Nederland zijn collega's een voorspoedig nieuwjaar toewenst verzamelen we op de boerderij en gaan op weg. Nergens files en het blijft net lang genoeg droog om vlot naar Oostende te rijden. De boot vertrok op tijd en op zee waaide het hard genoeg om op een echte zeereis te lijken.

Dankzij het slechte weer met anderhalf uur vertraging in Dover aangeland. Met de auto naar London gereden en na een keer verdwalen bij Putney-Bridge aangekomen. Het was al na negen uur dus gingen we eten bij McDonalds. Daarna nog een echte Guinness gedronken in een echte pub. Dinsdag met een travelcard de metro naar Piccadilly Circus en daar twee uur rondgedoold. Onder andere bij Burger King. Toen de vrijheid gekregen om tot zeven uur door de stad te dolen, als we maar binnen zone twee bleven. Het was erg gezellig, alleen moet je op de glaswerkafdeling van Harrod's erg voorzichtig lopen. Om zeven uur gegeten en daarna met de broertjes Vroemen poker gespeeld (om lucifers hoor), maar wel erg gezellig. Vandaag, woensdag dus, weer met de metro, naar het Imperial War Museum en daarna weer vrijal en o.a. naar de Tower Bridge. We hebben net gegeten en er wordt weer volop poker gespeeld. Met vriendelijke groet, Jochem.

Het is opvallend dat die jongens geld uitgeven aan te duur voedsel en vervolgens 's avonds geen trek meer hebben. We moesten trouwens dinsdagmorgen eerst boodschappen doen om te kunnen ontbijten. Aangezien we onze naam eer aandoen werden dat de ingrediënten zoals in Engeland gebruikelijk: eieren met spek, cornflakes en toast met marmelade. De witte bonen lieten we zowieso maar achterwege en van de toast kwam niks terecht. Door de kou kwam er niet genoeg gas uit de fles om de toaster te ontsteken.

Gebulder van een broertje
Enige aanvulling op de Topografische kennis van Jochem. We arriveerden in Ramsgate. Dat is een wel zeer open haven waar de ferry telkens van de pier wegwaaide en er een sleper aan te pas kwam om het schip af te meren. Daarna naar London gereden. Af en toe op gevoel omdat er weer een paar borden ontbraken. Het blijft komisch om in Engeland te rijden, een beetje vreemd, maar wel lekker.

Het is nacht, (na twaalf) de kinderen slapen? Welnee, het zijn net welpen. Ze blijven schreeuwen en kletsen. (Fout van mij om ertussen te gaan liggen) De tweede nacht zelfs twee kids naar beneden gestuurd. Erg he!

Verder het Imperial War Museum bezocht. Dat viel tegen. Alleen de loopgraven uit de eerste wereldoorlog waren erg goed. Wat kunnen lijken stinken!

Daarna de kindertjes vrijaf gegeven en uiteraard werd er bier gekocht. Oh oh oh wat is het moeilijk kiezen. Friso maakte de fout om te denken hier zijn vertrouwde Heineken te kunnen kopen, wat was dat smerig. (De Heineken die in Engeland te koop is wordt onder licentie door Whitbread gebrouwen en smaakt dus ook net als het gewone engelse bier J.P.)

Verder al twee avonden JP's maaltijden genuttigd. Origineel, dat is het juiste woord hiervoor. Het ging dus schoon op.

Er wordt weer gekaart om lucifers. Hierna een rustige nacht?

Lex, 5 jan 1994 22.08h

Een verhaal zonder einde, eerste deel.
Gisteren naar Harrod's geweest. Na anderhalf uur nog niet alles gezien. Ook nog even koffie gedronken (nou ja, donkerbruin water.) Engelsen kunnen gewoon geen koffie zetten. Blij dat we onze eigen koffie bij ons hebben. Nu is de inspiratie even op.
Bart, 5 jan 1994 22.22h

Op een gegeven moment zeg ik gewoon 'afromen'!

Bart heeft dit tijdens het nieuwjaarsfeest een keer geïntroduceerd en zal dit de rest van zijn leven aan moeten horen.
Vandaag zijn we naar het oorlogsmuseum geweest waar we zeer nuttige dingen hebben geleerd. Hoe maakt men een molotovcocktail of hoe bouw je een schuilkelder? Thuis gekomen hebben we eerst een Guinness genuttigd en daarna heb ik JP geholpen met prut koken.
Koen.

Donderdagavond, we zijn de gehele dag in het Science Museum geweest en mijn inspiratie op het gebied van avondeten is er niet beter op geworden. Het regent en de straten zijn tot een lila verworven. het geheel ziet er treurig uit en om ons nog verder te kwellen besluiten we naar de supermarkt te lopen. Vanavond maar pannekoeken, dat is weer eens iets anders. Zwijgen is instemmen en een goed uur later staan een paar vrijwilligers te bakken. De aanzienlijke stapel blijkt echter bij lange na niet toereikend om de heren te voeden. De hongerigen worden geteld en we rijden naar McD. voor een stapeltje burgers. Is het warempel gaan sneeuwen! Daarnaast staat de Thames zo hoog dat het plaatselijk over de weg stroomt. Dat roept gewoon om een groepsfoto. De hamburgers zijn rap weggewerkt en gewapend met paraplu's spoeden we ons naar dat stuk lage weg. Als de foto gelukt is wordt het een van de apartste groepsfoto's die ik ooit gemaakt heb. Afwachten maar.

Ik wil nog even terugkomen op het Engelse eten. Ik kom nu al zo'n vijftien jaar regelmatig in dit land en zie de typische eetcultuur in rap tempo verdwijnen. De McDonalds en Pizzahut om er maar een paar te noemen rukken op en zijn overal te vinden. Maar waar de hele wereld klaagt over de kwaliteit van het gebodene en de gezelligheid van deze zaken betekend het in Engeland een enorme vooruitgang ten opzichte van de Fish&Chips zoals die hier en daar nog als een soort museumstuk bestaan. Voor degene die deze zaken niks zegt een kleine beschrijving:
De inrichting van een typische Fish&Chips is te vergelijken met een slagerij van vijftien jaar geleden die sindsdien alleen op de meest noodzakelijke plaatsen is schoon-gemaakt.
Daarbij doel ik niet op overbodige zaken als toonbanken en winkelruiten. Eigenlijk alleen de vloer om te voorkomen dat mensen uitglijden en de kassa omdat het geld anders wel stinkt. Hoofdschuldige hieraan is dat de gigantische wasem-kappen die we in de Nederlandse snack-bars kennen hier als overbodig worden beschouwd. Je zet gewoon de deur open en de blauwe walm die zich door de straat verspreid dient als gratis reclame. Dan het voedsel zelf. Het meest veilige is nog de steak & kidney pie die door een fabriek verpakt wordt aangeleverd en ook als zodanig in een heteluchtoven wordt opgewarmd. Daarna volgt de vis die het

best te vergelijken is met lekkerbekjes van een zuinige visboer.
De chips moet men beschouwen als een kruising tussen friet en gebakken aardappelen. De chips worden als gereed beschouwd wanneer ze warm zijn. Ze gaan uit de pan en worden vervolgens met een stuk keukenrol afgenomen om al te overtollig vet te verwijderen. Het geheel smaakt nu nog nergens naar. Mayonaise is onbekend maar de Engelsen hebben hier iets op gevonden, vinegar, oftewel azijn die in ruime mate gebruikt wordt. De verpakking dan. Hier valt iets goeds over te melden. Sinds men erachter kwam dat drukinkt oplosmiddelen bevat die echt niet gezond zijn is het niet meer mogelijk de krant te lezen van je portie chips. Sinds een jaar of tien wordt hier gewoon pakpapier voor gebruikt. Het mag allemaal niet meer baten. In de gehele binnenstad en rond Putney-bridge heb ik er geneen meer kunnen ontdekken en zodoende viel deze culinaire bezichtiging in het water.

Een verhaal zonder einde, laatste deel.
Vandaag zijn we naar het Science Museum geweest. Hier hebben ze een heleboel op het gebied van techniek. Hoe werkt bijvoorbeeld een dieselmotor? We hebben hier eigenlijk wel erg lang rondgelopen. (van twaalf tot vijf) Voor die tijd zijn we nog even naar Buckingham Palace geweest om het wisselen van de wacht te zien. We moesten trouwens vanwege de drukte bovenop een muur gaan staan om wat te kunnen zien. Ze liepen trouwens super ongelijk.
Nu zitten de gebroeders Vroemen met Pascal te toepen.
Bart, 6 jan 1994 22.32h

Vandaag een nieuw en bijzonder aspect van mijn paraplu ontdekt. Je hoeft hem niet uit te vouwen. Als je hem thuislaat gaat het regenen en wanneer je hem maar meedraagt dan blijft je droog!

Verhaal zonder titel.
Nadat we op de boot waren beland en wat te eten hadden genuttigd gingen we heel blij een film bekijken. Nu weet ik alleen geen verschil meer tussen de sauna en deze bioscoop, temperatuursgewijze.
By the way, het leukste is dat je allerlei scheldwoorden kan roepen want niemand verstaat je en als je het goed doet krijg je een Big smile terug.
Met afgeroomde groet, Friso. 6 jan 1994 2300h

Een wat onsamenhangend verhaal, zo alles bij elkaar, maar er is in feite ook niks gebeurt. Een beetje winkelen, een paar musea's, een paar pubs en een reis die ook nauwelijks het herinneren waard is. Je probeert de kids aan de andere kant van de stad te laten verdwalen maar dat loopt ook mis. Geen zieken, geen gewonden. de volgende keer toch iets spannenders bedenken.

JP. 12 jan.1994

Activiteiten:

Voor het komende half jaar staan de volgende activiteiten op het programma:
Januari: Controle van andermans hike.
Februari: Klimmen tegen zo'n droge klimmuur.
Maart: Kanoen in de Ardennen.
April: Verrassing
Mei: I.v.m. tentamens geen weekendactiviteit.

Juni/Juli: Zomerkamp Ardennen.
De exacte data volgen nog.

P.S.. Even een reactie op de redactie die de ene aflevering vijftien pagina's copy niet afdrukt en de volgende keer uitgebreid klaagt over een tekort aan stof. Wat dachten jullie ervan om een groot verhaal in meerdere delen te brengen? Een ander idee is misschien om de redactie een afspiegeling te laten zijn van de gehele groep. Op deze manier raken andere dan welpenleiders betrokken bij de samenstelling van de Scoutkoerier.
Het thema van deze aflevering is gezelligheid. Een beetje afgezaagd misschien? Alle scouting activiteiten zijn toch gezellig? Of geld dat alleen voor de explorers?

Een leerzame wandeling deel 2.

Als activiteit tussen de bedrijven door controleerden we eens andermans hike.

Alle verkennergroepen tesamen bedachten een pooltocht. Heel origineel ging de route naar Baarn. Vragen ze aan de Explorers of we de beschrijvingen wilden controleren. Wij zijn goedzakken dus we zeggen ja. Die zaterdag regent het continu. Met twee auto's gaan we op pad. Ondertussen wordt het donker en het klaart op. (Ik had mijn paraplu meegenomen.) We splitsen ons in twee groepen om de verschillende routes na te gaan. Wij hebben geluk. De tochten zijn bedoeld voor de jongsten en duren naar verluid zo'n twee uur, voor ons wat kort. We hebben nog meer geluk. Er zitten echte fouten in. Verschillende niet bestaande paden en een verkeerde kompasroos maken er een echte wandeling van. Geholpen door de volle maan, geen wind en een beetje grondmist kreeg dit doorgaans vrij saaie stukje Nederland het aanzien of het door de ontwerpers van de Efteling was gecreëerd. Een ree stak in het licht van mijn zaklantaarn het pad over. Wat wil je dan nog meer?
Dat anderen nog meer fouten maken dan jezelf?

